

Det Talte Ord #20

Hva er motivasjonen bak dine handlinger, Kristus eller deg selv?

Brian Kocourek

27. april 2008.

Jeg ønsker å fortsette med vårt studium av bror Branhams tale "**Det Talte Ord Er Den Opprinnelige Sæd,**" og vi skal lese fra paragraf 15.

15. *Jeg tenker på at det en gang var et menneske som hette Moses. Disse menneskene (som vi pleier å si i sørstatene) **ergret ham bestandig** og lot ham aldri i fred. **De knurret om alt, eller klaget** og så videre. Men da det virkelig kom så langt at Gud sa: "Skill deg fra dem, så skal jeg gjøre deg til et stort folk," **da kastet Moses seg ned for Guds åsyn** og sa: "Ta meg istedenfor folket," selv om han hadde kalt dem opprørere (opprør mot Gud og mot ham) allikevel **elsket han dem så mye** at han sa: "Ta meg og frels dem." **Dette var Kristus i Moses.** **Hvis en mann ikke har det på denne måten, da tror jeg at det er Kristus som mangler, det samme hvor mye noen kan være uenig med ham, hvis han ikke fra hjerte, ikke leppene, men fra hjertet har denne følelsen for mennesket.***

Kan jeg høre et amen fra dere alle sammen denne formiddag? Å, du og du, hva en tilstand Guds Menighet er i denne formiddag. Jeg kunne bare helt ærlig ønske at jeg kunne si det fra mitt hjerte at jeg elsket alle på en slik måte, det at når de irriterte og klaget om meg, at jeg ærlig kunne si at jeg elsket dem uansett. Jeg sier dette som en tilståelse, fordi Gud kjenner mitt hjerte og Han vet at jeg har forsøkt å elske til og med de som har sjikanert meg.

Dette betyr ikke at jeg har hatt suksess i å vise dem den slags Kjærlighet, og jeg tror ikke at Bror Branham eller til og med Moses var helt og holdent framgangsrik i å vise denne typen Kjærlighet hele tiden heller. Jeg mener at Moses ble så sint med folket at istedenfor å tale til fjellet slå han det to ganger og skrek mot den, og Gud var ikke glad for hans oppførsel. Men dette er den menneskelige siden. Jeg er sikkert på at hans hjertets mening var rett og rent, men hans menneskelige side ble trøtt på grunn av mangel på modenhet, som nå er så fokusert at de mister det viktigste av det som Gud forsøker å vise dem gjennom Hans tester. Men, menneskelige side eller ikke, Gud var så skuffet over det som Moses gjorde den gangen at Han forbød ham å gå inn i det lovede landet. Han tillot ham å se det fra lang avstand, men fikk ikke lov til å gå inn.

2 Mos 17,1-7 *Så la hele menigheten av Israels barn ut på reisen fra Sin-ørkenen, etter Herrens ord, og de slo leir i Refidim. Men der var det ikke vann for folket å drikke.*

2 Derfor anklaget folket Moses og sa: "Gi oss vann så vi kan drikke." Da sa Moses til dem: "Hvorfor anklager dere meg? Hvorfor frister dere Herren?"

3 *Folket tørstet etter vann der, så folket klaget til Moses og sa: "Hvorfor har du ført oss opp fra Egypt for å la oss, barna og buskaperen vår dø av tørst?"*

4 *Da ropte Moses til Herren og sa: "Hva skal jeg gjøre med dette folket? Det er ikke lenge før de steiner meg!"*

5 *Herren sa til Moses: "Gå fram foran folket og ta med deg noen av de eldste i Israel. I hånden skal du ta med deg staven du brukte da du slo på elven, og så skal du gå.*

6 *Se, Jeg skal stå foran deg der på klippen i Horeb. Du skal slå på klippen, og det skal komme vann ut fra den, så folket kan få drikke." Moses gjorde dette for øynene på de eldste i Israel.*

7 *Så kalte han stedet med navnet Massa og Meriba, fordi Israels barn skapte strid, og fordi de fristet Herren og sa: "Er Herren iblant oss eller ikke?"*

Dere ser da at Gud sa til ham å ta en stokk og slå fjellet engang og det skal gi dere vann. Og allikevel ser vi i kapittel 20 at Gud forteller Moses rett og slett å tale til fjellet og det produserer vann, men Moses hadde blitt så sint på folket, fordi de irriterte ham stadig vekk, at han slå fjellet, ikke bare en gang men to ganger, og han ble derfor ulydig mot Guds Ord fordi han skulle simpelthen tale til det.

4 Mos 20,1-2 *Så kom hele menigheten av Israels barn ut i Sin-ørkenen. Det var i den første måneden, og folket holdt seg i Kadesj. Der døde Mirjam, og hun ble begravet der.*

Legg nå merke til profetinne Mirjam. Hun døde der på grunn av hennes holdning som hun viste seg mot Moses. Og således fikk hun ikke lov til å gå inn i det Lovede Land. La meg si dette med Guddommelig respekt og frykt, "det er best at du vokter din holdning til det som Gud gjør i denne time, fordi saker og ting kommer til bli vanskelig, og om dere ikke ser etter Ham for hjelp, da kommer dere ikke til å klare det. Gud er ikke en som respekterer mennesker, og om ikke Mirjam klarte det, hvorfor tror dere at dere er i en bedre forfatning enn hun var? Så som vi leser det, ønsker jeg at dere legger merke til denne situasjonen som Gud plasserte dem i. Ingen vann, sult og nå uten vann ...

2 *Det var ikke vann der til menigheten, så de samlet seg mot Moses og Aron.*

Jeg ønsker dere at dere legger merke til hvor pirkete disse menneskene var. Når alt går bra: "Åh, Moses er mannen." Men når det blir tuff, og jeg sier dere, saker og ting kommer til å bli tuff. Dere tror at dere har det tuff nå, da bare vent en stund og de problemene som du har nå er ingenting i sammenligning med det som venter på oss. Tror dere at Gud tar oss hjem uten karakter?

Karakter er ingen gave, det er seier. Det er dette Bror Branham sa i Boken Om De Sju Menigheter.

Boken Om De Sju Menigheter Kapittel 4 – Smyrna Menighets Tidsalder.

P:14. Tidsalderens tilstand, Åp 2,9 *Jeg vet om gjerningene dine, trengselen din og fattigdommen din - men du er rik -, og om bespottelsen fra dem som sier de er jøder og som ikke er det, men er en Satans synagoge.*

P:15. *Nøkkelen til dette tidsalder er mest sannsynlig trengselen. Om det fantes trengsel i den første tidsalder, da er der nå forutsagt en forsterket trengsel gjennom den andre tidsalder. Det er ingen tvil om at Paulus følgende ord sikter til den Kristne masse hvor enn de befinner seg i denne verden og i alle tidsaldere.*

Hebr. 10,32-38 *Men dere må kalle tilbake i hukommelsen de tidligere dager, i hvilke dere utholdt mye konflikt av lidelser, etter at dere hadde blitt opplyst; 33 idet dere, når det gjelder dette, faktisk ble gjort til et skuespill både ved forhånelser og trengsler, men når det gjelder dette har dere blitt til deltagere med dem som fører sitt liv slik. 34 For dere sympatiserte også med mine lenker, og dere tok plyndringen av deres eiendeler med fryd, idet dere vet at dere har i dere selv en bedre og vedblivende eiendel i himler. 35 Kast derfor ikke fra dere talefriheten deres, den som har en stor gjengjeldelse! 36 For dere har behov av utholdenhet, for at dere kan få løftesbudskapet til gjengjeld, etter at dere har utført Guds vilje. 37 «For fortsatt en meget liten tid: Han som kommer skal komme, og han skal ikke drøye!» 38 «Men den rettferdige skal leve ut fra tro; og hvis han rygger tilbake, har Min sjel ikke velbehag i ham!»*

P:16. *Jo mer snille mennesker sammenslutter seg med de sanne troende, da kan det god føre til døden i retur for deres vennlighet.*

P:17. *Nå sier Den Allmektige Gud: "Jeg vet." der vandrer Han midt iblant Hans Folk. Der er Han, Den Høyeste Hyrder til flokken. **Men holder Han forfølgelsen tilbake? Nei, det gjør Han ikke.** Han sier simpelthen: "Jeg kjenner til deres trengsel, jeg er ikke i det hele tatt uvitende om deres lidelser." Hva en stor snublestein det er for så mange mennesker. Slik som med Israel, de undrer seg om Gud virkelig elsker dem. Hvordan kan Gud være rettferdig og elskverdig når Han er der tilstede og observerer at Hans folk lider?*

*Det var dette de spurte om i **Malakias 1:1-3**, Byrden, Herrens ord til Israel ved Malaki. 2 «Jeg har elsket dere,» sier Herren. Likevel sier dere: «Hvordan har Du elsket oss?» «Er ikke Esau Jakobs bror?» sier Herren. «Likevel elsket Jeg Jakob, 3 men Esau hatet Jeg, og Jeg la hans fjell øde og hans arveland overlot Jeg til sjakalene i ødemarken.»*

*Dere ser at **De var ikke i stand til å forstå Guds Kjærlighet. De trodde at kjærlighet betydde å være uten lidelser.** De trodde at kjærlighet betydde en baby med foreldrenes omsorg. Men Gud sa at Hans kjærlighet var "utvelgende" kjærlighet. Beviset på Hans kjærlighet er Utvelgelse, at uansett hva som skjer, blir Hans kjærlighet bevist ved det faktum at de er utvalgt til frelse ("fordi Gud har utvalgt dere til frelse gjennom helliggjørelsen av ånden og troen på*

sannheten”) Han kan muligens overgi deg til døden slik som Han gjorde med Paulus. **Han kan overgi deg til lidelse slik som Han gjorde med Job.** Dette er Hans privilegium. Han er suveren, men alt har et hensikt. Om Han ikke hadde et hensikt, da skulle han være opphavet til frustrasjon og ikke av fred. Hans hensikt er ”at etter vi har lidd en stund skal vi bli gjort perfekt, bli grunnfestet, styrket og kommet til hvile.

Slik som Job sa: ”Han styrker oss.” (Job 23:6B) Du ser Han, Han selv, som led. ”Han lærte lydighet gjennom Hans lidelse.” Hebr. 5,8-9 Og selv om Han var Sønn, lærte Han lydighet ved det Han led. 9 Og etter at Han var blitt gjort fullkommen, ble Han opphavsmann til evig frelse for alle dem som lyder Ham. I ren tekst: Jesu Kristi Karakter ble gjort fullkommen gjennom lidelse. Og ifølge Paulus er en del av lidelsen lagt på Hans Menighet, at også disse ved deres tro i Gud, mens de lider for Ham, kan komme til et sted av fullkommenhet. Hvorfor ønsket Han dette? **Jak 1,2-4 Mine brødre, regn alt bare som glede når dere blir utsatt for forskjellige prøvelser, 3 for dere vet at når troens ekthet blir prøvet, virker det tålmodighet. 4 Men tålmodigheten må vise seg i moden gjerning, for at dere selv kan være modne og helstøpte og ikke stå tilbake i noe.** P:18. Hvorfor holder Han Seg i beredskap? Grunnen til det finner vi i **Rom 8,17-18 Men hvis vi er barn, er vi også arvinger: Virkelig Guds arvinger, men også Kristi medarvinger, så sant vi lider sammen, for at vi også skal bli herliggjort sammen. 18 For jeg regner at ikke den nåværende tids lidelser er likevektige med den herlighet som er i ferd med å bli avdekket for oss.**

Om vi ikke lider med Ham kan vi heller ikke regjere med Ham Du må lide for å være i stand til å kunne regjere. Grunnen til det er at karakter simpelthen aldri blir formet uten lidelse. Karakter er en Seier og ikke en gave. Et menneske uten karakter kan ikke regjere fordi makt uten karakter er satanisk. Men makt med karakter er rede til å regjere. Og siden Han ønsker å dele Hans trone likt med oss, og setter seg ned i Hans Faders Trone, da må også vi seire for å kunne sette oss ned sammen med Ham. Og den lille midlertidige lidelse som vi går igjennom nå er ikke egnet til å bli sammenlignet med den enorme herlighet som blir åpenbart i oss når Han kommer. Å, du og du, hva slags skatter er lagt til side for de som er villig til å gå inn i hans Kongerike gjennom mye trengsel.

19. 1 Pet 4,12 Dere kjære! Dere skal ikke undre dere over den ildprøven som kommer over dere, som om det hendte dere noe underlig. Det er det som Peter sa. Er det merkelig at Gud ønsker å utvikle oss til en karakter som er lik Kristus, som kommer gjennom lidelse? Nei du. Og vi alle har prøvelser. Vi er alle testet og tuktet som sønner. Ingen kommer utenom. Menigheten som ikke lider, og ikke blir prøvd, har det ikke og er ikke av Gud. Hebr. 12,6-8 For den Herren elsker,* den tukter Han, og Han hudstryker hver sønn Han tar seg av. 7 Når dere må holde ut tuktet, så er det Gud som behandler dere som sønner. For

hvilken sønn er det som en far ikke tukter? 8 Men hvis dere er uten tukt, som alle har fått sin del av, da er dere uekte barn og ikke sønner.

20. denne spesielle kondisjon i Smyrna, må bli anvend til samtlige tidsaldre. Ingen av tidsaldere går fri. Ingen sann troende går fri. Dette er av Gud. Dette er Guds vilje. Det er til stort hjelp. Vi trenger Herren for å lære oss sannheten om at vi må lide og bli Kristus lik ved å gå gjennom det samme. "Kjærligheten tåler mye og er velvillig." Matt 5,11-12 Salige er dere når de håner og forfølger dere og for Min skyld sier all slags ondt om dere på falskt grunnlag. 12 Fryd dere og juble i glede, for stor er deres lønn i himmelen. For slik forfulgte de profetene som var før dere.

21. Disse skyggefulle og stormfulle dager i ditt liv er ikke et bevis for Guds misbilligelse. Heller ikke er skyfrie og fine dager et tegn på Hans Kjærlighet og anerkjennelse. Hans anerkjennelse til noen av oss ligger kun I DE ELSKEDE. Hans Kjærlighet er ved utvelgelse, den som Han hadde til oss før grunnvollen til verden ble lagt. Elsker Han oss? Ja, så absolutt. Men hvordan kan vi skjønne det? Vi skal vite det fordi Han har sagt det, og manifestere at Han elsket oss fordi Han hentet oss tilbake til Ham og gav oss Sin Ånd, og plasserte oss som Sønnner. Og hvordan skal jeg bevise min kjærlighet til Ham? Ved å tro det han har sagt, og vet å oppføre meg med glede midt blant alle prøvelser, at Han i Sin visdom tillater det.

22. "Jeg kjenner til din fattigdom(men du er rik)." Her er det igjen. Ser at han vandrer opp og ned i kirkens midtgang. Akkurat som en far som ser etter sin familie. Han er familiens overhode. Han er den som forsørger. Han er beskytteren. Og allikevel ser Han ned på deres fattigdom. Å, du og du, hvordan uskolerte troende snubler over dette. Hvordan kan Gud holde ut ved å se på sine i nødens time og ikke stoppe alt dette, bare gi etter og overøser dem med materialistiske ting?

23. Her har vi det igjen, her må vi tro igjen på Guds kjærlighet, elskverdighet og visdom. Dette er også nødvendig. Han formante: "Ikke vær bekymret for morgendagen, hva du skal spise eller kle deg med. Faderen vet om de ting som du trenger. Han som kler liljene og mater spurvene, skal gjøre mye mer for deg. Disse fysiske saker og ting er ikke de sanne grunnleggende nødvendigheter i ditt liv, fordi et menneskets liv består ikke av de ting som han eier. Heller søk dere Guds Rike først og Hans Rettferdighet og alle disse materielle nødvendigheter skal bli dere gitt.

Guds barn har ikke sitt lyst i materielle ting. De har sin lyst i Kristus. De søker ikke etter skatter her nede, de søker det som er der oppe. Det er en absolutt sannhet, Den største delen av Kristne er ikke rike. De er heller fattige. Slik var det også i Jesu Kristi dager. Det var slik i Paulus sine dager og derfor skulle det

også være sant i våre dager. Men det er ikke alt for sant fordi i den Laodikanske tidsalder er velstand enormt utbred, og hvor kjennetegn til åndelighet ofte er en overflod av jordisk gods. **Å, du og du, hvor rik kirken er i gods og gull. Men hvor fattig i Ånden.** ”Velsignet er dere fattige, for dere hører Guds Kongerike til. **Guds Kongerike er ikke kjøtt og drikke.**” Det er ikke materialisme. **Dette er inn i oss.** **Et rikt menneske er rik inne i Gud, ikke på jordiske ting.**

24. Ånden roper ut: ”Jeg ser deres fattigdom. Jeg ser deres nød. Dere har ikke mye å skryte av noe i det hele tatt. Det som dere hadde er blitt tatt fra dere. Dere gav med glede avkall på deres eiendommer for å bytte det ut med evigvarende verdier. Dere blir spottet. Dere er foraktet. **Dere har ingen materialistiske ressurser å falle tilbake til.** Men dere er tross alt dette rike. Deres sikkerhet ligger i Ham Som er deres skjold og usedvanlig stor lønn. Deres kongedømme er enda ikke kommet. Men det kommer. Og det blir et evigvarende kongedømme. Ja jeg er klar over deres elendighet. Jeg vet hvor tøffe de er. Men jeg kommer dem i hu når Jeg kommer for å kreve dere som Mine Egne, og da skal Jeg belønne dere.

25. Dette er ikke imot rike mennesker, fordi Gud kan frelse rike mennesker. Noen av Guds barn er rike. Men penger kan være en vanskelig felle, ikke bare for de som har penger, men også for de som ikke har. Jakob (Jakob:2.) skrek ut, der langt tilbake i den første tidsalder, mot de som satte sin litt til rikfolk: ”**Mine brødre, dere kan ikke fastholde troen på vår Herre Jesus Kristus, herlighetens Herre, samtidig som dere gjør forskjell på folk.**” De fattige der borte smisket heller de rike for å få hjelp, enn å stole på Gud. ”**Ikke gjør det,**” sa Jakob. **Ikke gjør det. Penger er ikke alt. Penger er ikke svaret.**” Og det er ikke svaret i dag heller. Vi har mer rikdom en vi noensinne har hatt og allikevel er mange mindre åndelige ting utført. Gud arbeider ikke med penger. Han arbeider gjennom Hans Ånd. Og **denne flytting av Ånden går kun til et liv som er innviedd til Ordet.**

Vi går tilbake igjen til 4. Mosebok 20 og vi leser fra vers3: *Folket trettet* (Dette betyr at de klaget og klandret på Moses.) *med Moses, de talte og sa: "Hadde vi bare omkommet den gangen våre brødre omkom framfor Herrens åsyn!*

Se på deres holdning mot Moses og Gud. De er sinte. De hadde ingen tålmodighet til å se på hva Gud gjorde. Og jeg ser hele tiden mer og mer av denne holdning i Budskapet. Folk har så absolutt ingen tålmodighet lengre å vente på Guds svar. De sier: ”Jeg er trutt av å be. Jeg ønsker meg et svar nå.” Åh du og du, det er best at du slutter med det før du dør i denne ørkenvandring, akkurat slik som de gjorde den gangen.

Sal 106,6-48 *Vi har syndet med våre fedre, vi har falt i misgjerning, vi er skyldige. 7 Våre fedre i Egypt forstod ikke Dine underfulle gjerninger. De husket ikke Dine mange nådegjerninger, men gjorde opprør ved havet, Rødehavet. 8*

Likevel frelste Han dem for Sitt navns skyld, så Han kunne gjøre Sin mektige kraft kjent. **9** Han truet Rødehavet, og det tørket opp. Så ledet Han dem gjennom de store dyp, som gjennom ørkenen. **10** Han frelste dem fra hans hånd som hatet dem, og forløste dem fra fiendens hånd. **11** Vannet dekket over deres fiender, ikke én av dem ble tilbake. **12** Da trodde de Hans ord; de sang Hans pris. **13** Men de hadde snart glemt Hans gjerninger. De ventet ikke på Hans råd, **14** men ble grepet av en grådig lyst der i ødemarken, og de satte Gud på prøve i ørkenen. **15** Og Han gav dem det de ba om, men overgav deres sjel til å tæres bort. **16** Da de var misunnelige på Moses i leiren, og på Aron, Herrens hellige, **17** åpnet jorden seg og slukte Datan og dekket over Abirams flokk. **18** En ild ble opptent i deres flokk, flammen brente opp de ugudelige. **19** De laget en kalv ved Horeb og tilbad det støpte bildet. **20** Slik byttet de sin ære mot bildet av en gressetende okse. **21** De glemte Gud, sin Frelser, som hadde gjort storverk i Egypt, **22** underfulle gjerninger i Kams land, fryktinngytende verk ved Rødehavet. **23** Derfor sa Han at Han ville ødelegge dem, hadde det ikke vært for Moses, Hans utvalgte, som stilte seg i gapet foran Hans åsyn, for å vende Hans harme bort, så Han ikke skulle ødelegge dem. **24** Så forkastet de det herlige landet. De trodde ikke Hans ord, **25** men klaget i sine telt, og hørte ikke på Herrens røst. **26** Derfor løftet Han Sin hånd mot dem, for å slå dem ned i ørkenen, **27** for å støte deres etterkommere ut blant folkeslagene og spre dem omkring i landene. **28** De sluttet seg til Baal - Peor og åt offer som var gitt til de døde. **29** Slik egget de Ham til vrede med sine gjerninger, og det brøt ut pest blant dem. **30** Da stod Pinhas fram og gikk imellom med dom, og pesten ble stanset. **31** Og det ble regnet ham til rettferdighet for alle slekter til evig tid. **32** Også ved Meribas vann gjorde de Ham vred, så det gikk Moses ille for deres skyld. **33** For de gjorde opprør mot Hans Ånd, så han talte tankeløst med sine lepper. **34** De utryddet ikke folkene som Herren hadde sagt dem, **35** men de blandet seg med hedningene og lærte seg deres gjerninger. **36** De dyrket deres avgudsbilder, som ble en snare for dem. **37** De ofret til og med sine sønner og døtre til demoner, **38** og utøste uskyldig blod, blodet av sine sønner og døtre, som de ofret til Kanaans avgudsbilder, så landet ble vanhelliget med blodet. **39** Slik ble de urene gjennom det de gjorde, og drev hor ved sine gjerninger. **40** Derfor ble Herrens vrede opptent mot Sitt folk, så Han fikk avsky for Sin Egen arv. **41** Og Han overgav dem i hedningenes hånd; de som hatet dem, hersket over dem. **42** Deres fiender undertrykte dem, og de ble ydmyket under deres hånd. **43** Mange ganger utfridde Han dem. Men de gjorde opprør ved sine egne råd, og ble fornedret for sine misgjerninger. **44** Likevel så Han deres trengsel, da Han hørte deres rop. **45** Og for deres skyld husket Han Sin pakt, og i Sin store miskunn angret Han. **46** Han lot dem også få barmhjertighet fra alle dem som førte dem i fangenskap. **47** Frels oss, Herre, vår Gud, og samle oss fra hedningefolkene, så vi kan prise Ditt hellige navn og ha vår ros i Din pris. **48** Lovet være Herren, Israels Gud, fra evighet til evighet! Og hele folket skal si: «Amen!» Halleluja!

Se brødre og Søstre, **Hebr. 6,10** *For Gud er ikke urettferdig, slik at Han glemmer deres gjerning og anstrengende arbeid av kjærligheten, som dere viste mot Hans Navn, da dere hadde tjent de hellige, og fortsetter med å tjene.*

Tror aldri at all lidelse og skam for å tjene Guds Barn ikke var verd det, fordi ikke en kopp med vann som er gitt i Hans Navn, skal bli glemt. Problemet er at alt for mange mennesker håper opp skatter her i denne verden hvor rust og møll ødelegger det. Hva slags goder har du fra disse materielle ting den dagen du forlater denne jord. Du kan ikke ta noe med deg.

Vi går tilbake til 4. Mose. 20 og begynner med vers 4. Legg merke til de onde tanker som er uttrykt her av disse såkalte "Guds utkalte barn," når de snakker til Moses og til Gud. **4 Mos 20,4-11** *Hvorfor har dere ført Herrens forsamling ut i denne ørkenen, så både vi og dyrene våre skulle dø her? 5 Hvorfor har dere ført oss opp fra Egypt og latt oss komme til dette onde stedet? Dette er jo et sted som verken har korn, fikener, vintrær eller granatepler. Heller ikke finnes det vann å drikke." 6 Så gikk Moses og Aron bort fra forsamlingen til døren til Åpenbaringsteltet. Der falt de ned på ansiktet sitt. **Da viste Herrens herlighet seg for dem.***

Vel, jeg liker det som Moses og Aaron gjorde her. De blev ikke stående der for å argumentere med disse mennesker. De gikk bort fra all dette vantro og gikk fort inn til Guds Nærvær. Og dette er det største problem som vi har i våre hjem i dag. Når uenighet oppstår i vårt hjem da skulle vi, istedenfor å bli opprørt og sint, komme oss bort fra de som klager og komme oss inn i Guds Nærvær, her har vi vår beskyttelse. Og vi kommer til å høre fra Gud. Men så lenge du slåss tilbake, da er det krig og da finnes det ingen fred, og Gud kommer ikke til å utkjempe dine kamper for deg, om du tror at du må ta kampen. Jeg tror ikke at vi er bevist nok om Guds Nærvær. Det er helt sikkert at de som lagte bråk med Moses, var ikke så klar over Guds Nærvær, men Moses var.

7 *Herren talte til Moses og sa: 8 «Ta staven! Så skal du og din bror Aron kalle menigheten sammen. Dere skal tale til klippen rett foran øynene deres, og den skal gi fra seg vann. Slik skal du la det strømme vann ut fra klippen for dem, og gi drikke både til menigheten og dyrene deres.» 9 Så tok Moses staven fra stedet foran Herrens åsyn, slik Herren hadde befalt ham. 10 Moses og Aron samlet forsamlingen foran klippen. Han sa til dem: «Hør nå, dere opprørere! Skal vi nå la det strømme vann ut fra denne klippen for dere?» 11 Så løftet Moses hånden og slo to ganger på klippen med staven sin. Det strømmet fram vann i overflod, og både menigheten og dyrene deres fikk drikke.*

Hør nå her, Moses var blitt så sinte at han ikke gjorde det etter Ordet, på den måten Gud hadde sagt ham til å gjøre det. Og se på resultatene. Ikke bare at Han og Aaron ikke kom inn, men også alle menneskene som var over 20 år. Og la meg si dette i ord som treffer dere. Vi kommer dit hen en dag i denne verden, som Bibelen varslet oss om skulle komme. Og ve dere om dere åpner deres munn ved å klage på Gud. Sult kom i Josef sine dager, fordi Gud kalte på det. Tror dere at sulten som verden begynner å føle på er bare tilfeldig? Ikke tale om. Gud erklærte det i Bibelen i Amos.

Am 8,11 *Se, dager kommer, sier Herren Gud, da Jeg skal sende hungersnød over landet, ikke hunger etter brød og ikke tørst etter vann, men etter å høre Herrens ord.*

Hvem sender sult? Det er Gud. Han sa i 5. mose. 28 at all disse forbannelser kommer og overtar dere og ødelegger dere, fordi dere ikke hørte på Herren din Guds Røst. Det er dette Han sier, og det er dette som foregår i dag, og menneskene er så sløve i sine sanser at de ikke ser Gud i alt dette som foregår. Og det var dette som foregikk i Moses sine dager, de glemte fort, og slik gjør også vi.

4 Mos 20,12 *Da talte Herren til Moses og Aron: "Fordi dere ikke trodde på Meg så dere helliget Meg for øynene på Israels barn, derfor skal dere ikke føre denne forsamlingen inn i det landet Jeg har gitt dem."*

Moses gikk glipp av å gå inn, slik som resten av Israel, på grunn av det som hente ved stridens vann. Det betyr ikke at Moses aldri skal se det, fordi vi vet at han kommer tilbake igjen i landet, i Jerusalem sammen med Elia i trengsel tiden, og ta på seg prestedtjeneste igjen for Guds Folk. Vi ser at Gud har grunner for det Han gjør.

Hva jeg sier er dette, at vi må være bevist av våre reaksjoner, fordi Gud ser på våre reaksjoner av alle aksjoner. Han måler vår status ved våre reaksjoner til de aksjoner rund omkring oss. Vår status er at vi er sønner, men vår tilstand er, hvor vi befinner oss i vår modningsprosess ved å bli lydige sønner av Gud, og Gud tester alle sønner, vær så rede for det. Vi må være klar over det, ellers får vi aldri seier i vårt Guddommelige Kjærlighet.

Forrige uke så vi hva Paulus sa i **Romerne 12:9-10** *La kjærligheten være uten hykleri! (Kjærligheten må være oppriktig med andre ord.) Avsky det som er ondt! Hold dere til det som er godt! 10 Vær elskverdige og kjærlige mot hverandre i broderkjærlighet, vær fremst i dette å vise de andre ære!*

NIV oversettelse sier i vers 10: Oppofre dere selv for hverandre i broderkjærlighet. Akt de andre høyre enn deg selv

La oss be:

Kjære nådige Far, vi vet at du er den Suverene Gud over alle skapninger, og vi vet at Du har et ønske i å se oss modne til lydige barn med bare Din Vilje som vår daglige Brød. Hjelp oss Far å aldri reagere igjen med en tvilende ånd, men heller hjelpe oss å tro at alt sammen virker til vårt beste. Hjelp oss da å sjekke våre motiver i alt som vi gjør, fordi Du lovet oss at om vi skulle ha et annen sinn, da skulle Du åpenbare det til oss, så hjelp oss til å være følsom ovenfor Din Hellige Ånd inn i oss slik at vi kan være i stand til å høre fra Deg når vi kommer på avveier, og hjelp oss til ikke å betrakte noe som helst i denne verden så kostbart, at det kommer mellom Deg og Ditt ønske til å se at vi stepper i vår funksjon som lydige sønner. Vi ber Deg i Jesus Kristi Navn. Amen